

Błogosławieństwa w próbach

Autor: Dr Chawngdinpuii „Din” Schaffer

George Matheson (1842–1906) był szkockim duchownym, pisarzem, autorem hymnów i kaznodzieją, który stał się znany jako „Niewidomy Kaznodzieja”. Zaczął tracić wzrok w młodym wieku i był prawie całkowicie niewidomy w wieku 20 lat. Kiedy podzielił się tą nowiną ze swoją narzeczoną, postanowiła, że nie może spędzić życia z niewidomym mężem i w rezultacie nigdy się nie ożenił.

Pomimo wyzwań, z jakimi musiał się zmierzyć z powodu swojej niepełnosprawności, Matheson dostrzegł wartość prób, na które Bóg pozwolił w jego życiu i wyraził to w swojej modlitwie: „Boże mój, nigdy nie dziękowałem Ci za mój cień. Tysiąc razy dziękowałem Ci za moje róże, ale ani razu za mój cień.

Wyczekiwałem świata, w którym otrzymam rekompensatę za mój krzyż, ale nigdy nie myślałem o moim krzyżu jako o obecnej chwale. Naucz mnie wartości mojego ciernia”.

„Poczytajcie to sobie za samą radość, bracia moi, gdy rozmaite doświadczenia was spotykają...” (List Jakuba 1:1, ESV).

Jakub napisał, aby dodać otuchy „dwunastu pokoleniom rozproszonym wśród narodów” (List Jakuba 1:1, NIV), które stawały w obliczu prób i trudności. Te próby obejmują problemy i wyzwania, z którymi mierzymy się w tym upadłym świecie, w tym choroby, ubóstwo, utratę relacji, nieszczęścia, prześladowania i wiele innych.

Jak powinniśmy podchodzić do prób?

Postrzegamy próby jako doświadczenia negatywne i staramy się ich unikać.

Już jednak Jakub zachęca nas, abyśmy stawiali czoła wszystkim naszym próbom z radością. Jesteśmy zachęceni, aby „uważać to za samą radość”, nie dlatego, że czerpiemy przyjemność z bólu, żalu i smutku, które towarzyszą tym próbom, ale ponieważ dostrzegamy rozwój, jaki mogą one przynieść naszemu życiu duchowemu.

Jaka jest wartość prób i jakie błogosławieństwa one przynoszą?

1. Największe duchowe błogostawieństwa często przychodzą poprzez nasze najtrudniejsze próby.

Fanny Crosby (1820–1920) była znaną autorką hymnów, która straciła wzrok w wyniku nieszczęśliwego wypadku we wczesnym dzieciństwie. Jako niemowlę cierpiąca na infekcję oka, a ponieważ lekarz rodzinny był niedostępny, inny lekarz, który okazał się niekompetentny, leczył ją, stosując gorące okłady na zaczerwienione i zaognione powieki. Chociaż infekcja ostatecznie ustąpiła, pozostawiła blizny na oczach, powodując dożywotnią ślepotę.

Tragicznie, wkrótce po tym incydencie ojciec Fanny zachorował i zmarł. W wieku 21 lat jej matka, Mercy Crosby, obecnie wdowa, podjęła pracę jako służąca, podczas gdy babcia Fanny, Eunice Crosby, opiekowała się nią. Babcia Crosby wychowała Fanny w bojaźni Bożej, ucząc ją modlić się, czytać Biblię i pomagając jej zapamiętać duże fragmenty Pisma Świętego i całe księgi Biblii. Fanny postrzegąca swoją ślepotę nie jako wadę, ale raczej w pozytywnym świetle. Już w wieku ośmiu lat ułożyła ten krótki wierszyk:

*O, jakaż jestem szczęśliwa!
Chociaż nie widzę,
jestem zdecydowana,
że na tym świecie
będę zadowolona.
Ileż błogostawieństw doświadczam,
Których inni nie widzą!
Płakać i wzdychać, bo jestem ślepa,
nie mogę i nie chcę!*³

Fanny postrzegąca swoją ślepotę jako część opatrnościowego działania Boga w swoim życiu: „Wydawało się, że błogostawiona opatrność Boża zamierzyła, abym była ślepa przez całe życie i dziękuję Mu za to zrządzenie. Gdyby jutro ofiarowano mi doskonały wzrok na ziemi, nie przyjąłabym go. Mogłabym nie śpiewać hymnów na chwałę Boga, gdybym była rozproszona przez piękne i interesujące rzeczy wokół mnie”.⁴ Odnosząc się do swojej ślepoty, często mawiała: „To była najlepsza rzecz, jaka mogła mi się przydarzyć” lub „Jak mogłabym wieść tak pożyteczne życie, jakie wiodłam, gdybym nie była ślepa?”⁵

2. To poprzez próby Bóg objawia się w sposób, którego nigdy wcześniej nie doświadczyliśmy.

Wyzwania życia mogą objawić nam Boga w sposób, którego nigdy sobie nie wyobrażaliśmy. Takie było doświadczenie Hioba; po przejściu druzgocących prób zeznał (Hi 42,5):

„Słyszałem o Tobie ze słyszenia, ale teraz moje oko Cię ujrzało”.

John Bunyan, autor „Wędrowki pielgrzyma”, najszerzej rozpowszechnionej książki na świecie po Biblii, został uwięziony w więzieniu w Bedford na 12 lat za głoszenie kazań bez oficjalnego pozwolenia. Pomimo okoliczności, spotkał Boga w sposób, jakiego nigdy wcześniej nie doświadczył. Odnosząc się do tego błogosławionego doświadczenia, napisał: „Jezus Chrystus nigdy nie był bardziej realny i oczywisty niż teraz; tutaj naprawdę Go widziałem i czułem”.

3. Bóg używa prób, aby udoskonalić nasz charakter i ukształtować nas na obraz Chrystusa.

List Jakuba 1:2-4

„Poczytajcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite doświadczenia was spotykają, wiedząc, że doświadczenie wiary waszej rodzi wytrwałość. A wytrwałość niech dopełnia swego dzieła, abyście byli doskonali i nienaganni, w niczym nie mający braków”.

Próby życia, o których usunięcie prosimy Boga, to właśnie te, które pomagają nam wzrastać w uświęceniu i chrześcijańskiej dojrzałości.

Martin Wells Knapp (1853-1901) przeżywał trudny okres. Podczas modlitwy prosił Boga, aby zabrał jego próby. Modląc się, wyobraził sobie nieobrobiony kawałek marmuru. Zobaczył, jak rzeźbiarz go rzeźbi, unosząc w powietrze pył i odłamki. Dzięki temu z marmuru zaczął wyłaniać się piękny kształt. Bóg przemówił do niego, mówiąc: „Synu, jesteś tym blokiem marmuru. Mam obraz w głowie i chcę go ukształtować w twoim charakterze. Zrobię to, jeśli dasz radę, ale przestanę teraz, jeśli tego chcesz”. Czując się przytłoczony, Martin odpowiedział: „Panie, proszę, kontynuuj dłutowanie i szlifowanie”.⁷

4. To w próbach nasza wiara jest wystawiana na próbę i umacniana.

List do Hebrajczyków 11:6 (NW): „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu”. Ale jak wiara rośnie i dojrzewa?

George Müller (1805–1898), który zakładał i prowadził sierocińce, nie szukając pomocy u nikogo poza Bogiem, stwierdził: „Jedynym sposobem na zrozumienie silnej wiary jest przetrwanie poważnych prób. Nauczyłem się o mojej wierze, pozostając niezłomnym w obliczu surowych prób. Musisz ufać, gdy wszystko inne zawiedzie”.⁸

Wielka wiara rozwija się poprzez wytrwałość w próbach. To właśnie w trudnych chwilach nasza wiara rośnie i dojrzewa. Abraham, znany jako ojciec wiary, stawiał czoła licznym wyzwaniom przez całe swoje życie. Został powołany do opuszczenia ojczyzny, a później otrzymał obietnicę, że będzie miał syna z Sarą. Musieli czekać 25 lat na spełnienie tej obietnicy, podczas których ich wiara czasami się chwiała. Na starość Abraham został poproszony o złożenie w ofierze całopalnej swojego syna Izaaka. Wiara Abrahama znacznie wzrosła i dojrzała. List do Hebrajczyków 11:17-19 mówi:

„Przez wiarę Abraham, wystawiony na próbę, ofiarował Izaaka, i to on, który otrzymał obietnicę, składał w ofierze swego jedynego syna, o którym powiedziano: «Z Izaaka będzie nazwane twoje potomstwo». Uważał bowiem, że Bóg może i go wskrzesić z martwych, i z tego, mówiąc obrazowo, odzyskał go”.

5. Próby życiowe często zmieniają nasze priorytety i oddalają nas od świata.

Wyzwania i trudności zmuszają nas do ponownego przemyślenia naszych priorytetów i wartości. Kiedy napotykamy przeszkody, często uświadamiamy sobie, że rzeczy takie jak bogactwo, sława i chwilowe przyjemności nie przynoszą prawdziwego szczęścia ani zadowolenia. W takich chwilach odkrywamy, że prawdziwe spełnienie pochodzi z głębszej więzi z Bogiem. Ta duchowa relacja daje nam trwałą radość i sens, pomagając nam przetrwać niepewność życia.

6. Każda próba daje nam szansę, by dać światu świadectwo o realności Boga.

Nasza wiara chrześcijańska nie ma sensu, jeśli nie zostanie okazana w czasach przeciwności. Podczas tych prób objawiamy realność Boga światu w potrzebie.

Hiob, który poniósł ogromne straty – w tym tragiczną śmierć dziesięciorga dzieci – błogostawił Boga, ogłaszając: „Pan dał, Pan wziął; niech imię Pańskie będzie błogostawione” (Hi 1,21). Nawet gdy cierpiał z powodu bolesnych wrzodów na całym ciele, zapewniał:

„Choćby mnie zabił, będę w Nim ufał” (Hi 13,15).

Po tym, jak został zdradzony i sprzedany przez braci, Józef napotkał liczne trudności i wyzwania. Jego bracia obawiali się, że będzie chciał się na nich zemścić, ale Józef uspokoił ich, mówiąc:

*„Wy wprowadzie knuliście przeciwko mnie zło, ale Bóg obrócił to na dobre”
(Rdz 50,20).*

7. Bóg przygotowuje nas do służby poprzez próby, z którymi spotykamy się w życiu.

Paweł pisze w 2 Liście do Koryntian 1:3-4:

„Błogostawiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, abyśmy i my mogli pocieszać tych, którzy są w jakimkolwiek utrapieniu, tą pociechą, której sami doznajemy od Boga”.

Bóg pociesza nas w naszych próbach nie po to, by nas pocieszyć, ale by wyposażyć nas, abyśmy sami byli pocieszycielami. Doświadczymy ran, ale gdy Wielki Lekarz opatrzy nasze rany, nauczymy się udzielać pierwszej pomocy innym, którzy zostali ranni.

Joni Eareckson Tada jest chrześcijańską autorką i mówczynią, która inspirowała wielu ludzi. W wieku 17 lat miała wypadek podczas nurkowania, w wyniku którego doznała poważnego urazu kręgosłupa. Uraz ten spowodował, że porusza się na wózku inwalidzkim i nie może poruszać niczym poniżej szyi. Zamiast postrzegać to jako coś złego, Joni uznała to za swoje „największe błogostawieństwo”. To zapoczątkowało jej podróż pełną wiary, celu i siły. Założyła postugę Joni and Friends, która pomaga wielu osobom z niepełnosprawnościami, zapewniając im wsparcie i poczucie wspólnoty. Joni dzieli się swoją historią z pasją, mówiąc: „Był tak hojny, a największa tragedia mojego życia – złamanie mi karku – ostatecznie stała się największym darem, jaki Bóg mi dał. I nadal jestem pod wrażeniem”.

Oby Duch Święty pomógł nam dostrzec, że próby życia przynoszą wiele duchowych błogostawieństw.

O autorze: Niniejsze rozważanie zostało napisane przez dr Chawngdinpuui „Din” Schaffer, który pełni funkcję redaktora naczelnego College and University Dialogue, międzynarodowego czasopisma poświęconego wierze, myśli i działaniu, wydawanego przez Komitet ds. Służby Adwentystycznej Studentom Uczelni i Uniwersytetów (AMiCUS) przy Generalnej Konferencji Adwentystów Dnia Siódmego.

Bibliografia:

- 1 https://mwtb.org/blogs/moments-for-you/thanks-for-thorns?srsId=AfmBOorxMST45Z9He7V-6qT4z-s7o0UIF7u_SNFkN4JWLcMS4Pt02G1
- 2 Unless otherwise stated, all references from the Bible are from the English Standard Version.
- 3 <https://faithmusicconnection.com/oh-what-a-happy-soul-i-am/>
- 4 <http://hymnbook.igracemusic.com/people/frances-jane-crosby>
- 55 <https://www.crosswalk.com/faith/women/fanny-crosby-american-hymn-writer-11630708.html>
- 6 <https://ccel.org/ccel/bunyan/grace/grace.vi.html>
- 7 <https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/WM/WM19480401-V57-05.pdf>
- 8 <https://gracequotes.org/quote/the-only-way-to-learn-strong-faith-is-to-endure-great-trials-i-have-learned-my-faith-by-standing-firm-amid-severe-testings/>